

† CASIAN

din darul lui Dumnezeu, Arhiepiscopul Dunării de Jos.

*Preacuviosului cin monahal, Preacucernicilor preoți
și tuturor drept-măritorilor creștini din Eparhia noastră:
har, milă, pace, bucurie, speranță multă,
putere sfântă și voință mare pentru păstrarea
„sănătății și a vieții ca daruri de la Dumnezeu“,
cu prilejul Sfințelor Sărbători ale Nașterii Domnului,
Bobotezei și Anului Nou, iar de la smerenia Noastră,
arhieresti binecuvântări.*

*„Astăzi S-a născut Hristos,
Mesia, Chip luminos,
Lăudați și cântați
Și vă bucurați!“
(Colinde românești)*

Iubiți și mult doriți frați și surori în Domnul,

Ne întâlnim sufletește, duhovnicește, „pe calea inimii“ și „de la creștin la creștin“, de aproape și de departe, în sfintele noastre biserici, de la orașe și de la sate, din capele și din orice loc de rugăciune, împreună cu Domnul Iisus Hristos, „*Mititel și-nfășățel/ În scutec de bumbăcel!*“¹, în „*Ziua cea sfântă/Când colindele se cântă/Sărbătoarea lui Hristos/ Să ne fie de folos!*“².

1. Colind.

2. Colind.

Este Crăciunul! Este Nașterea Mântuitorului. Peste tot și pentru oricine dintre creștini, „*Astăzi S-a născut Hristos/ Mesia, Chip luminos*“³, iar spațiul bisericesc în care ne aflăm este „Betleemul“ spiritualizat, adică este „Casa Pâinii“, după cum se traduce numele localității biblice din Țara Sfântă. Dumnezeuiescul Prunc este „Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat“, Care „S-a născut pentru noi, oamenii și pentru a noastră mântuire“⁴. A luat trup omenesc din Preacurata Fecioară Maria și ne oferă în schimb harul, puterea, lumina și sfințenia din dumnezeirea Sa, prin împărtășire: „S-a făcut om, ca pe om să-l îndumnezeiască“⁵ „Dumnezeu pe pământ a venit și omul în cer s-a suit. Toate s-au unit dumnezeiește pentru unitatea noastră umană. S-a făcut trup ca să Se sălășluiască între noi“⁶. Aceasta este Taina minunată! Acesta este singurul fapt „nou sub soare“⁷. Soarele dreptății, Hristos Domnul, luminează pe tot omul ce vine în lume, iar venirea Sa se petrece în noaptea întunecoasă de pe pământ, ca astfel să primim cu toată ființa noastră darul ceresc, pe Cel ce este „Lumina lumii“⁸.

„Prin întrupare, Fiul lui Dumnezeu S-a arătat lumină deplină omului, arătându-l pe acesta capabil să fie făcut fiu al lui Dumnezeu și frate al Său, ca Fiul lui Dumnezeu, și în stare să se înalțe, prin Duhul Sfânt al Fiului, la viața neînchisă în lumea aceasta“⁹.

3. Colind.

4. Art. 2 și 3 din Simbolul de credință.

5. SF. ATANASIE CEL MARE.

6. SF. IOAN GURĂ DE AUR, *Predici la Sărbătorile împărătești și Cuvântări de laudă la sfinți*“, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2006, pp. 26-30.

7. SF. IOAN DAMASCHIN, *Dogmatica*, trad. Pr. D. Fecioru, Editura Scripta, București, 1993, p. 82.

8. Pr. Dumitru STĂNILOAE, *Iisus Hristos, lumina lumii și îndumnezeitorul omului*, Editura Anastasia, București, 1993, p. 57.

9. Ioan 8, 12.

Iubiților,

Am primit cereștile vestiri ale Nașterii Domnului în „zorii creștinismului“, deodată cu lumina Evangheliei transmisă la toată lumea prin Sfinții Apostoli. Nouă ni l-a ales Duhul Sfânt ca prim-vestitor al Evangheliei „slavei lui Hristos“¹⁰, pe Sfântul Apostol Andrei, ajutat de Sfântul Apostol Filip. Este un dar mare și sfânt, propovăduirea „cheagului“ Evangheliei în „frământătura“ etnică a două popoare, dac și roman, din care, ca și o „prescură“, s-a ivit poporul român! Poporul creștin român, fără o dată de convertire, este un popor al apostolatului, al mărturisirii credinței, pașnic și martiric atunci când situațiile au cerut, dar, mai ales, este păstrătorul memoriei vii a Evangheliei prin manifestările cele mai calde, mai duioase, mai însuflețitoare și mai suave în deosebita Sărbătoare a Nașterii Domnului, încât s-ar putea afirma, fără greșală, o anumită actualizare a evenimentului de acum două mii de ani, într-un chip tainic, mereu izvorâtor de energii creatoare în marea noastră familie de la Dunăre și Carpați, iar acum în mai toată lumea, unde trăim tot ca acasă! Ce mărturie puternică vine din timpuri imemorabile să consfințească această realitate! *„Azi cu strămoșii cânt în cor colindul sfânt și bun! Tot moș era și-n vremea lor bătrânul Moș Crăciun“*¹¹. Așadar, pentru sufletele noastre și pentru măreția smerită, caldă și primitoare a creștinului român, evocarea dimensiunii evanghelice este expresia bunătății Mântuitorului, prin ospitalitate. Așa am învățat să rămânem cu brațele deschise și cu inimile încălzite de dragoste fraternă și de solidaritate omenească față de toți semenii pe care Dumnezeu i-a „semănat“ în pământul reavăn și hrănitor al Patriei, mereu „brăzdat cu plugul Evangheliei“¹² păcii, prin misiunea Sfintei noastre

10. 2 Corinteni 4, 4.

11. Colind.

12. SF. IOAN CASIAN.

Biserici Ortodoxe – „Maica spirituală a neamului românesc“ (Mihai Eminescu).

De aceea astăzi, la Nașterea Domnului, prin Sfânta Liturghie, prin rugăciunile neîncetate și prin iubirea nedezmințită, îi cuprindem spiritual, dar și efectiv, frățește, aici – „Acasă“, cu noi, între noi, și pe toți frații români din Arhiepiscopie aflați, sperăm, temporar, în lumea mare, pentru mai binele dâșilor și al nostru, în comuniune de credință, de limbă, de cultură, de tradiții și de neam. Astfel ne-a învățat Sfânta noastră Biserică, prin chemarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, aprobată de Sfântul Sinod și urmată fidel și real de bunii noștri păstori de suflete din țară și din străinătate, să ne rugăm pentru unitatea tuturor românilor de pretutindeni! Rugăciunea unită cu fapta bună, concretă, au devenit punți de comunicare și de comuniune, în cele mai frumoase modalități. Și tot în acest an, acasă, în toate familiile și-n toate comunitățile, ne-am amintit, am îngrijit și ne-am rugat împreună, tot la chemarea Sfântului Sinod, pentru cealaltă parte a comunității noastre, cea liniștită, pașnică și smerită, plecată la Domnul și care se odihnește temporar în cimitire. Câtă pace, câtă lumină, câtă putere, câtă bogăție sufletească izvorăsc din morminte atunci când Îl chemăm, cu credință și prin toate rugăciunile Bisericii și datinile străbune, pe Domnul Învierii și al Vieții veșnice, Hristos „biruitorul iadului și al morții“!

Fraților,

Cu atât mai mult astăzi, la Nașterea Domnului, în lumina, în plinătatea bucuriei Vieții Care Se naște și nu moare, este timpul cel mai potrivit să trecem peste pragurile înfricoșătoare ale fricii de boala care s-a așternut, iată, de doi ani, în omenire, pretutindeni! Apăsarea, frica, tristețea, suferința și-au făcut loc fără să le

dorim, fără să contribuim efectiv, dar urmările sunt îngrijorătoare, iar uneori chiar distrugătoare de vieți.

Iată de ce stăruim la dumnezeiescul eveniment al vieții, prin Nașterea Mântuitorului, „pentru ca lumea să aibă viață și s-o aibă din belșug”¹³.

Mai mult, Hristos Se naște pe pământ pentru oamenii care au ales singuri, în locul vieții, moartea prin despărțirea în mod liber, de iubirea atotprezentă și vindecătoare a lui Dumnezeu. De aceea, Tatăl Îl trimite pe „Fiul său Cel Unul Născut”¹⁴ din veci să primească firea umană căzută în „robia morții”¹⁵, spre a o vindeca de moarte.

Fiul lui Dumnezeu devine Fiul Omului pentru a fraterniza cu omul pe care să-l recupereze, să-l însănătoșească și să-l redea fiu lui Dumnezeu: „precum în cer, așa și pe pământ”¹⁶.

Așa se petrec faptele iubirii milostive, în mijlocul atâtor suferinzi, prin „mâinile” întinse, prelungite, ale Domnului, toți slujitorii, toți medicii și toți bunii samariteni, oameni buni, jertfelnici și iubitori de semeni. Ce ar fi sărbătoarea Nașterii Domnului în acest an plin de atâtea încercări, suferințe, boli și moarte, fără Dumnezeu, fără Biserică, fără bunătatea, milostenia, jertfelnicia eroică a „preoților” în alb, medicii, secondanți de atâția voluntari? Este momentul mulțumirilor din inimi curate și recunoscătoare pentru toate binefacerile revărsate de Dumnezeu asupra semenilor în suferință, prin „apostolii” sănătății sufletești și trupești, în Biserică, în Țară, în lume, în familie, în școală, în fabrică, pe stradă, oriunde este un om care a făcut un bine cât de mic „unuia dintre acești frați (...) prea mici”¹⁷ ai lui Hristos. Acolo este naștere și nu moarte.

13. Ioan 10, 10.

14. Ioan 4, 9.

15. Evrei 2, 15.

16. Matei 6, 10.

17. Matei 25, 40.

Iată, aceștia, nevăzuți, neauziți, nesesizați de noi, sunt „frații“ preferați de Hristos Domnul! În primul rând lor li se adresează, zi de zi și ceas de ceas! Pentru voi M-am întrupat! Iubirea întrupată și împărtășită concret în situații dramatice, pe aparate la spital, fără aer în plămâni, este energia care trece din Domnul în medic și se întâlnește cu credința exprimată în rugăciune, „ozonul din plămânul veșniciei!“ Așa s-au împlinit atâtea minuni! Orice persoană salvată de la moarte în Pandemie este o nouă „icoană“ vie a Nașterii Domnului în concretul vieții omenești. Fie laudat Domnul pentru toate și pentru tot!

Ajută-ne, Mântuitorule, și la acest „Praznic luminos,/ strălucit, frumos“, tuturor de aproape și de departe, să credem în Nașterea Ta pentru pruncia noastră, nepăcătoasă, pentru a redeveni cu sufletul, cu inima, cu voința, cu credința, cu fapta iubitoare de semeni, pruncii pe care îi arăți umanității ca pe niște apostoli ai vieții, dincolo de toate bolile trecătoare, învinse și neînvingătoare: „De nu veți fi precum copiii, nu veți intra în Împărăția lui Dumnezeu“¹⁸.

Pe această luminoasă cărare, de la suflet la suflet, de la inimă la inimă, de la frate la frate, de aproape sau din depărtare, să ajungem la „clinica“ vieții-Biserica. Să ne spovedim, să ne cuminecăm, să redevenim filantropi! Să ne bucurăm de viața creștinească, să prețuim și să apărăm mai mult, mai atent și mai creștinește „viața și sănătatea ca daruri ale lui Dumnezeu“¹⁹.

„Și acum te las, fii sănătos,
Și vesel de Crăciun,
Dar nu uita, când ești voios,
Române (creștine) să fii bun!“

18. Matei 18, 3.

19. Din Rugăciunea specială pentru încetarea noii epidemii.

Să fim buni, Doamne, precum Tu ești bun și iubitor de oameni, cu toți semenii noștri, frații și surorile din unica familie reunită la Praznicul Vieții, Nașterea Ta luminată!

Vă doresc din inimă, bucurie cu recunoștință și cu vii mulțumiri pentru tot binele săvârșit pe „altarul“ fratelui, iar de Sfintele Sărbători ale Nașterii Domnului, Bobotezei și Anului nou: Sănătate!, Sănătate!, Sănătate!

La mulți și buni ani!
Al vostru de tot binele voitor
și către Hristos Domnul rugător,

† Casian,
Arhiepiscopul Dunării de Jos